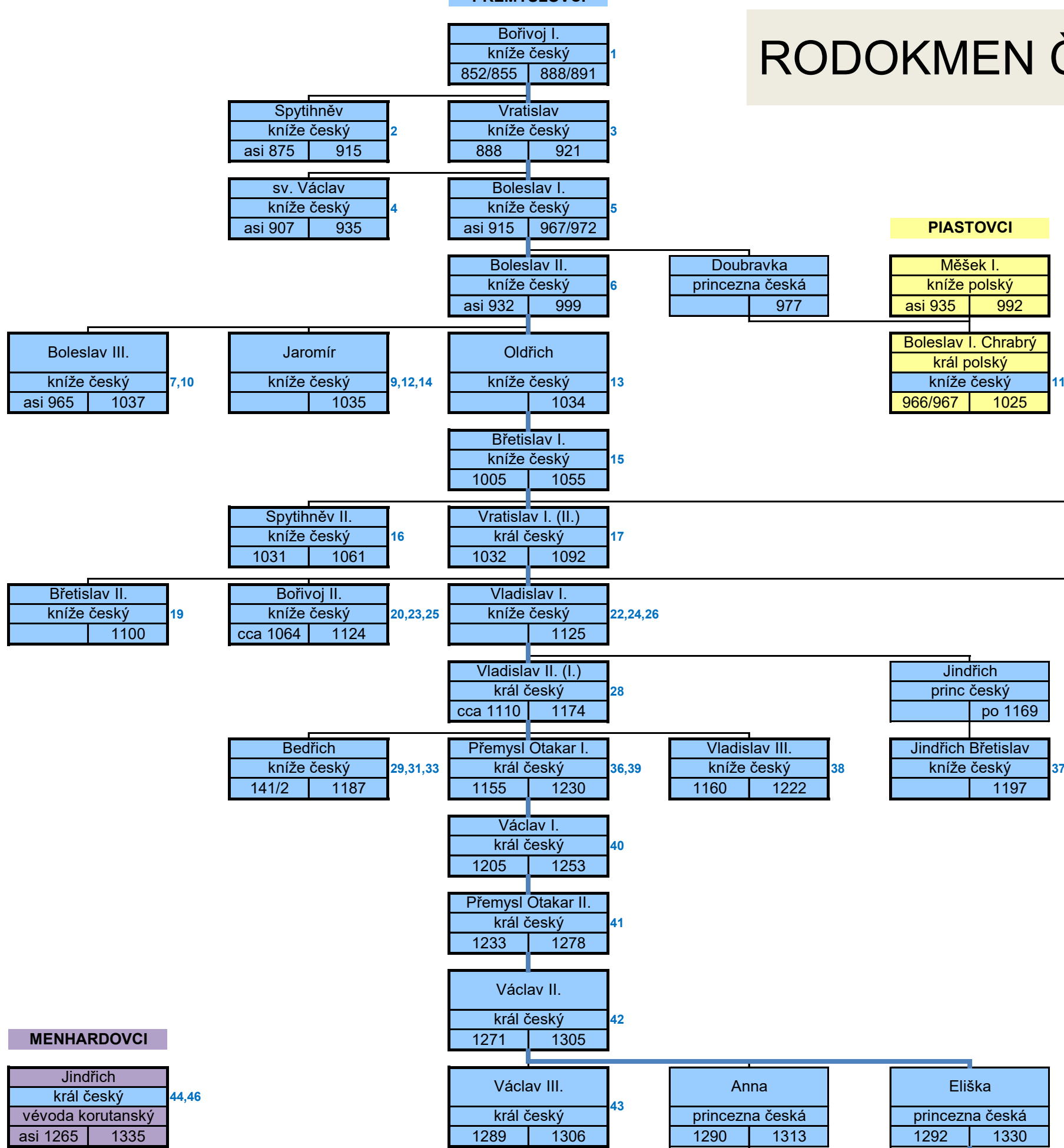

RODOKMEN ČESKÝCH KNÍŽAT A ČESKÝCH KRÁLŮ

PŘEMYSLOVCI

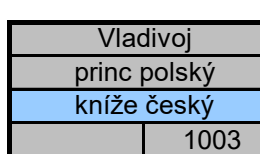

Boleslav Chrabrý usedl na český knížecí stolec jako vnuk knížete Boleslava I. Je možné, ale historicky nepotvrzené, že Piastovec Vladivoj, který vládl jako osmý český kníže, byl jeho bratr.

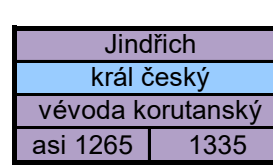
V obou těchto případech se však vládla nad českým knížectvím nakonec vždy vrací znovu k první české dynastii - k Přemyslovcům.

NEDYNASTIČTÍ PANOVNÍCI

PIASTOVCI

MENHARDOVCI

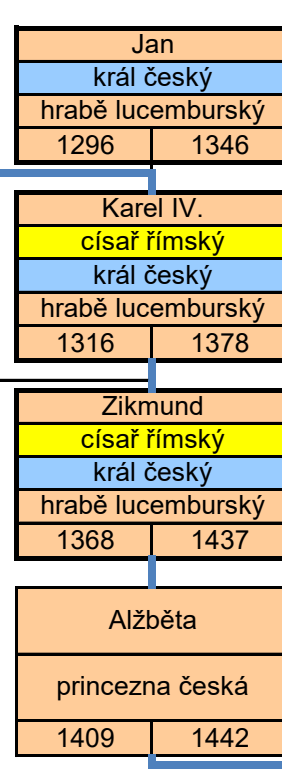

Poté, co byl zavražděn v Olomouci král Václav III., zvolil český sněm králem Jindřicha Korutanského, který byl ženatý s českou princeznou Annou. Jeho vládu však přerušilo panování Rudolfa Habsburského, který dostal od svého otce - římského krále Albrechta - Čechy uděleny v léno. Poté, co Rudolf v roce 1307 umírá, vrací se Jindřich do Čech zpět. Českým sněmem je však později prohlášen za sesazeného.

Smrtí Václava III. v roce 1306 vymírá první česká dynastie - Přemyslovci. Dědičkami koruny se stávají jeho sestry. Nejprve vládnou v Čechách manžel princezny Anny Jindřich Korutanský, pak krátce Rudolf Habsburský, a nakonec i manžel princezny Elišky Jan Lucemburský, jejichž potomky královská linie pokračuje až dodnes.

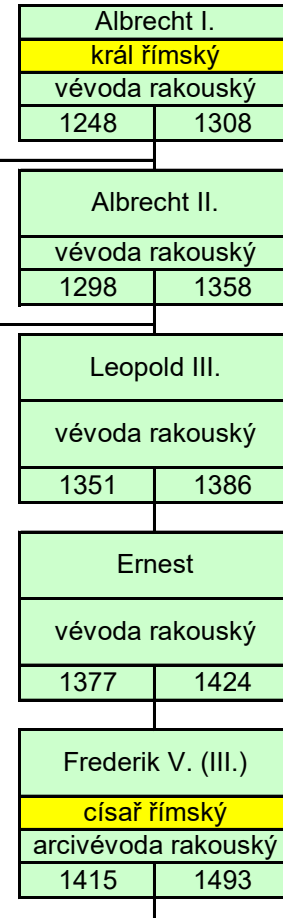
Dynastie, které po vyměření Přemyslovců usedá nakonec na český trůn, se stávají Lucemburkové. Poté, co sněm prohlásil Jindřicha Korutanského za zbaveného trůnu, volí si českým králem Jana Lucemburského, manžela princezny Elišky a syna římského císaře Jindřicha VII.

LUCEMBURKOVÉ

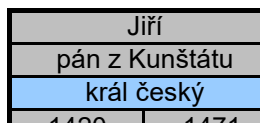
Rudolf Habsburský se stal českým králem z vůle svého otce římského krále Albrechta, který mu Čechy udelil jako odměněné říšské léno. Jeho postavení měl navíc posílit sňatek s vdovou po králi Václavu II., která ovšem byla Přemyslovnou na základě svého prvního sňatku. Jednalo se o rozenou polskou princeznu z rodu Piastovců.

HABSBURKOVÉ

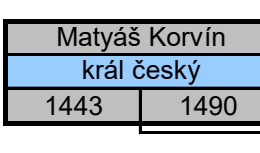

Jiří z Kunštátu a Poděbrad usedá na český trůn bez jakýchkoli vazeb na královskou rodinu a tedy bez jakýchkoli prokazatelných nároků na český trůn. Po jeho vládě a zletě Matyáše Korvina se český trůn vrací oprávněným dědičům.

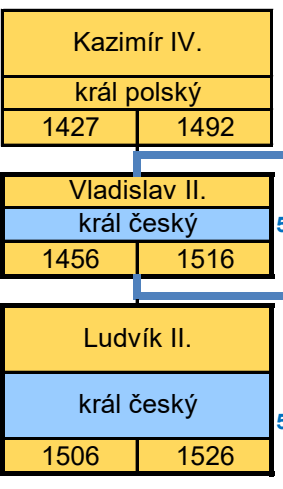
Z PODEBRAD

HUNYÁDY

JAGELLONCI

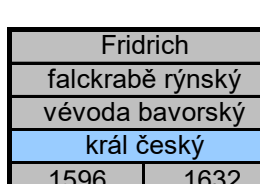
Po smrti Zikmunda Lucemburského se stává dědičkou Českého království jeho jediná dcera princezna Alžběta. Na český trůn tak usedá její manžel Albrecht Habsburský a poté jejich syn Ladislav, který ovšem umírá bezdětný. Dědičkami se proto stávají jeho sestry princezny Anna a Alžběta. Český sněm nakonec po vládě Jiřího z Poděbrad volí českým králem syna princezny Alžběty - Vladislava II.

Polský král Kazimír IV. a jeho žena princezna Alžběta dělají nárok na český a polský trůn mezi své syny, přičemž prvorozenému synu Vladislavovi určují českou korunu. Proto když v roce 1526 umírá Vladislavův syn Ludvík II., nestávají se dědičky českého trůnu příslušníci Jagellonské sekundogenitury, ale jeho sestra princezna Anna, resp. její manžel císař Ferdinand I.

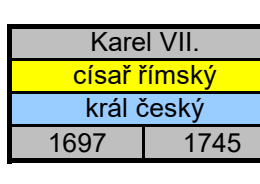
Od nástupu Ferdinanda I. se česká koruna dědí primogeniturně v rodě Habsburském. O pět generací později pak Habsburové vymírají. Poslední císař a král Karel VI. však vydává Pragmatickou sankci, která v případě vyměření rodu po meči stanovuje dědičkou nejbližší příbuznou poslední vládnoucího panovníka. Proto se po úmrtí Karla VI. stává vládnoucí českou královnou Marie Terezie.

Fridrich Falcký byl zvolen českým králem v roce 1619, přestože dědicové koruny po meči z rodu Habsburského byli stále naživu. Po bělohorské bitvě už se v Čechách neobjevil a český trůn se vrátil legitimním dědičům.

WITTELSBACH

WITTELSBACH

Karel Bavorský neuznal platnost Pragmatické sankce a vojensky obsadil České království, kde se nechal v roce 1741 prohlásit králem proti Marii Terezi. Přestože se v roce 1742 stal i římským císařem, byl o rok později vojsky Marie Terezie poražen.

DOKUMENTY ČESKÉHO NÁSTUPNICKÉHO PŘÁVA

BŘETISLAVŮV SENIORÁT

Kníže Břetislav I. ustanovil jako vládnoucího knížete vždy věkem nejstaršího Přemyslovce. Tento princip se v praxi neosvědčil a byl nahrazen primogeniturou, kterou vnímáme jako základ přirozeného nástupnického práva.

ZLATÁ BULA SICILSKÁ (1212)

Císař Fridrich II. vydává bulu, která prakticky ruší lenní závislost českého krále na římském císaři, který se zavazuje, že nebude zasahovat do výběru budoucích českých panovníků z důvodu píneho respektu při jeho výběru.

ZLATÁ BULA ULMSKÁ (1216)

Císař Fridrich II. vydává další bulu, která zcela ruší volbu českého panovníka, pokud jsou mužští členové vládnoucího rodu naživu. Není tedy nutné jakkoliv zasahovat do práva případných oprávněných dědičů.

ZLATÁ BULA MELFSKÁ (1231)

Císař Fridrich II. opět vydává bulu, která přímo uzákonuje princip primogenitury, který je už vpraxi funkční, počítá s s primogeniturou maskulinní, o případném nástupnictví žen se přímo nehovoří.

ZLATÁ BULA KARLOVA (1356)

Císař Karel IV. kodifikuje nástupnické právo žen, avšak bez určení konkrétního pořadí. V případě vyměření rodu tak musí být kandidát vybírán z manželů dědiček. Dědičkám tak přiznává totéž právo a pořadí jako mužským dědičům, avšak pouze v případě, že se mužských dědičů již nedostává.

PRAGMATICKÁ SANKCE (1713)

Císař Karel VI. určuje konkrétní nástupnické pořadí i pro osoby ženského pohlaví a to tak, že nastupuje genealogicky nejbližší příbuzná poslední vládnoucího panovníka (modelově tedy nejstarší dcera).

